

Fragment *Mijn Held de Huurmoordenaar* van Coen de Kort

10

Ik kijk verdwaasd naar het bloed op mijn hand. De scherpe pijn boven mijn wenkbrauw was er ineens. Na twee harde knallen. De ruit van het portier aan mijn kant is versplinterd. Er liggen honderden stukjes glas op mijn schoot, op de zitting van de autostoel en op de vloer. De plotselinge rijwind blaast hard in mijn gezicht. Ik kijk opzij naar twee donkere, gesloten motorhelmen die mij als marsmannetjes lijken aan te staren. De rijder heeft een pistool in zijn hand. Het ding is op onze auto gericht. De man in het zwarte leren motorpak heeft geschoten en gaat dat zo meteen weer doen.

De arm van Leo duwt mij met veel kracht in de rugleuning van de autostoel. Als ik naar beneden kijk, zie ik in zijn hand ook een pistool. De knallen uit het vuurwapen klinken keihard. Het suist in mijn oren. Het gevoel van enorme watten in mijn hoofd maakt snel plaats voor een intense, niet te verdragen pieptoon. In een reflex druk ik mijn handen tegen mijn gepijnigde oren.

De motormannen schrikken van de schoten van Leo. Ze hadden deze reactie waarschijnlijk niet verwacht. De bestuurder van de motor remt krachtig om de kogels te ontwijken. De mannen in het zwart verdwijnen daarmee abrupt uit mijn gezichtsveld. De adem stukt in mijn keel. 'Bukken!' commandeert mijn reisgenoot. 'Hoofd op je schoot en handen in je nek!' Ik doe wat Leo zegt en wacht trillend af wat er gaat gebeuren. Hij trapt het gaspedaal dieper in. Ik voel de versnelling van de Mercedes in heel mijn lijf, maar blijf voorovergebogen zitten, zoals Leo had bevolen. Hij maakt scherpe stuurbewegingen, waardoor ik ook nog eens heftig van links naar rechts beweeg en een flinke misselijkheid op voel komen. Ik word nogal snel wagenziek, daar is normaal gesproken veel minder voor nodig. Wanhopig probeer ik het kokhalzen onder controle te krijgen.

Shit, shit, shit! Wat is er aan de hand? Wat moeten die klootzakken, waarom willen ze mij dood? Of hebben ze het op Leo gemunt? Zijn het vijanden uit zijn criminele verleden? Hebben ze gehoord dat hij ontsnapt is uit de gevangenis?

De laatste uitwijkmanoeuvre van Leo is er een te veel. Het braaksel klettert tussen mijn sneakers op de automat. Het is gelukkig niet veel, en het geeft enige opluchting. De pijn boven mijn wenkbrauw lijkt voor een groot deel weg te trekken, maar dat kan ook door de niet te controleren spanning komen. Redt Leo ons hieruit, of gaan we allebei dood? Dood! Ik dacht kort geleden nog dat het de oplossing voor al mijn problemen zou zijn. Maar nu wil ik het absoluut niet. En zeker niet zo. Ik wil leven.

'Sodemieter, ik raak ze niet kwijt, Roos. Blijf zo zitten. Niet bewegen, ik ga wat proberen.'

Natuurlijk blijf ik zo zitten. Ik *dúf* niet eens te bewegen. Dat waren *échte* kogels. Uit *échte* pistolen. Ik word gek!

We gingen na het middaguur van Sophie terug naar het hotel om uit te rusten en ons op te frissen. Daarna stond nog één keer sushi eten op het programma om de goede afloop te vieren, en samen

nog een mooie avond hebben als afscheid. Ik had Leo verteld dat ik zijn beslissing, om mij morgen terug te brengen naar mijn pleegouders, respecteerde. De werkelijke reden is dat ik Leo en Sophie niet in de weg wil zitten. Zij moeten samen verder, zonder mij. Die sushi kan me nu trouwens gestolen worden.

'Daar gaat ie, op hoop van zegen!' roept Leo. Met een ruk gooit hij het stuur om. Piepende banden. Luid geclaxonneer achter ons. De autogordel snijdt in mijn nek. Ik kan niet anders dan rechtop gaan zitten.

'Wat ga je doen, Leo? Zijn ze er nog?'

'Ik denk het wel. Op de motor ben je altijd in het voordeel. Het zijn pro's. De parkeergarage, dat is onze kans. Bukken, Roos!'

'Nee! Dat gaat niet.'

'Dit is geen moment om eigenwijs te zijn!'

'Het doet zeer ... En ik wil kijken.'

'Daar zijn ze!' Leo geeft weer gas. Ronkend versnelt de Mercedes. We racen keihard op een kleine auto af die kalm onder de slagboom de parkeergarage in rijdt. Ik weet wat Leo wil doen. Hij wil ook onder die openstaande slagboom door. Dat scheelt tijd. Het lukt! De slagboom raakt het kofferdeksel, maar we zijn binnen. De achterkant van de kleine auto komt gevaarlijk dichtbij. Op het allerlaatste moment draait Leo aan het stuur en rijden we tegen de rijrichting in. Mijn vingers omklemmen verkramp de zijanten van de zitting van mijn stoel. Mijn nekspieren voelen als stalen kabels. Gelukkig komen we geen uitrijdende auto's tegen. Dat is pure mazzel.

Als een heuse coureur stuurt Leo de luxewagen langs scherpe bochten omhoog de garage in.

'Waarom doe je dit, Leo? We zitten hier toch hopeloos in de val?'

'Laat me maar, Roos. Ik weet wat ik doe.'

'Dat hoop ik wel. Shit, wat is dit? Wie zijn die gasten?'

'Dat zeg ik toch. Het zijn pro's. Huurmoordenaars, verdomme. Hoe kon ik zo naïef zijn?'

'Waarom moeten ze jou hebben? Heb je ze iets aangedaan?'

'Klaarblijkelijk. Sta ik nondeju bijna heel mijn leven voor ze klaar, en dan krijg je dit! Stank voor dank.'

'De organisatie?'

'Alonzo en zijn klotzakken.'

Na de laatste bocht steekt Leo de Mercedes hevig remmend in een vrije parkeerplek. Dat hij met deze snelheid alleen de bumper van de auto naast ons raakt, is een wonder. Hij trekt de versnellingspook in de achteruitstand en met een gierend geluid manoeuvreert de opgefokte crimineel de luxewagen weer uit de parkeerplaats. We staan nu in de goede rijrichting.

'Dat is een begin,' mompel ik cynisch.

'Eruit, Roos! Uit de auto! Verschuil je tussen de geparkeerde auto's. Nu!'

Zonder nadenken doe ik wat Leo zegt. Het autoportier gooi ik met een klap dicht en ik ren tussen hoge, lage, lange, korte, rode, zwarte, witte voertuigen naar een veilige plek. Ik buk en draai me

om. Waar is de Mercedes? Daar! Ik móét zien wat er gebeurt. Wat gaat Leo doen? Wat heeft hij bedacht?

Het roffelende geluid van de motor komt dichterbij. Het klinkt onregelmatig. De mannen in het zwart zoeken en zijn op hun hoede. Ze weten dat Leo gewapend is. Natuurlijk weten ze dat, het zijn collega's. De grijze gangster staat achter zijn eveneens grijze wagen. Het valt me nu pas op, ze lijken gemaakt voor elkaar. Leo heeft het pistool vast. Zijn handen steunen op het dak van de auto. De bestuurder van de motor geeft een beetje gas. Waarschijnlijk om te intimideren. Ik kijk achterom en zie de mannen achter mij door glijden. De twee helmen speuren tussen de geparkeerde auto's. Om zeker niet gezien te worden, laat ik me nog wat verder zakken. Ze zijn nu vlak bij Leo. Over een paar tellen zullen ze de bocht nemen waarachter hij klaarstaat om te vuren. Ik weet dat er schoten gaan komen, maar toch schrik ik me wezenloos als het eerste salvo klinkt. De luide knallen echoën door de holle ruimtes van de kille parkeergarage. Remgeluid. Een klap. Metaal op beton, de motor valt. Nóg een salvo. Dan wordt het stil. Ik durf weer te kijken. Gelukkig, Leo is ongedeerd, hij stapt in de auto. Weer piepen de banden van de Mercedes hemeltergend als de dappere opa gas geeft. De wagen komt met hoge snelheid mijn kant op. Ik moet zorgen dat ik klaarsta als hij langskomt. Geen tijd te verliezen. Leo ziet mij staan en stopt. Zo snel als ik kan, stap ik in. Voor ik goed en wel zit, rijdt de auto alweer verder.

'Heb je ze geraakt? Zijn ze ...?'

'De bestuurder wel, dat weet ik zeker, maar die andere hufter ...'

Blám, blám. Opnieuw galmt het geluid van schoten door de parkeergarage. Geschrokken draai ik me om en zie felle vonken op de achterkant van de auto. Eén van de kogels raakt het plaatwerk van de Mercedes.

'... dus niet,' gromt Leo. 'Die heeft zeker een engeltje op zijn schouder. Of een kogelvrij vest. Nou ja, hij krijgt ons in ieder geval vandaag niet meer te pakken.'

Leo verhoogt de snelheid nog een keer als we de uitgang naderen. In het hok naast de entree zie ik een klein stukje van de bewaker. De pet van zijn uniform met daaronder twee bange ogen, meer niet. De man heeft zichzelf in veiligheid gebracht en telefoneert. Met de politie, durf ik te wedden. Zou ik ook doen: ver wegduiken en de wouten bellen.

Alle slagbomen staan open. Dat is een goede beslissing van de bewaker, want anders was er nu zeker een aan diggelen gegaan. Ook voor de politie zou het een obstakel zijn geweest. Maar die zijn nog in geen velden of wegen te bekennen.

'We hebben het gered,' denk ik hardop terwijl ik mijn bevende handen bestudeer. Er kleeft bloed aan. Van de wond boven mijn wenkbrauw, vermoed ik.

Leo kijkt naar mijn voorhoofd. 'Valt wel mee, hoeft niet eens gehecht te worden,' zegt hij troostend. Ik druk mijn handen stevig op mijn bovenbenen om het trillen te stoppen. Met opwellende tranen in mijn ogen en vol ongeloof over wat er zojuist gebeurd is, kijk ik de oude baas aan. Hij probeert te glimlachen.

'Een pleister is voldoende, echt waar.'

Belevingsopdrachten

Klik op onderstaande afbeelding/link om het bijbehorende filmpje te bekijken:

<https://jongejury.nl/boeken/mijn-held-de-huurmoordenaar-coen-de-kort>

Opdracht 1

Mijn held de huurmoordenaar is een heel spannend boek. In het fragment lees je bijvoorbeeld een heftige achtervolgingsscene in een parkeergarage. Zulke achtervolgingsscènes in parkeergarages kom je ook vaak tegen in films en series.

1. Waarom zouden parkeergarages zo'n goede achtergrond zijn voor spannende scènes in films, boeken en series? Leg je antwoord uit.
2. Beschrijf zelf twee fragmenten uit andere boeken, films of series die volgens jou lijken op het fragment uit *Mijn held de huurmoordenaar*. Leg uit waarom deze fragmenten op elkaar lijken.
3. Lees onderstaande uitleg over 'ruimte' volgens de verhaalanalyse.

Als je een boekverslag moet maken en je moet iets over de 'ruimte' zeggen, zijn er eigenlijk twee stappen:

1. Je noemt de plaats: waar het verhaal zich afspeelt
2. Je benoemt de ruimte: wat de betekenis is van die plaats binnen het hele verhaal.

Over die betekenis in stap 2 het volgende:

De ruimte in een verhaal kan veel invloed hebben op de betekenis ervan. Er zijn vier soorten ruimte: functionele ruimte, decoratieve ruimte, begeleidendende ruimte en contrasterende ruimte.

- a. De *functionele ruimte*: de plaats is van groot belang voor het verhaal. De ruimte heeft een functie. Voorbeeld: een horrorverhaal start in de kerkers van een verlaten kasteel, bij volle maan, terwijl het regent en bliksemt.
- b. De *decoratieve ruimte*: de ruimte heeft geen enkel belang in het verhaal. De ruimte is functioneloos en is er enkel ter decoratie. De decoratieve ruimte is beschrijvend voor een verhaal.
- c. De *begeleidende ruimte*, *karakteristieke ruimte* of *symbolische ruimte*: de ruimte ondersteunt wat de personages doen. Voorbeeld: een prinses huilt omdat de prins moet vertrekken, en buiten stormt het en regent het pijpenstelen.
- d. De *contrasterende ruimte*: de plaats lijkt tegengesteld aan wat er gebeurt in het verhaal. Voorbeeld: een prinses huilt omdat de prins moet vertrekken en de zon schijnt buiten.

Vrij naar: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Verhaalanalyse>

4. Bespreek met een klasgenoot wat volgens jullie de functie is van de ruimte in het fragment van *Mijn held de huurmoordenaar* op basis van de bovenstaande uitleg.
5. Bespreek daarna samen wat volgens jullie de functie is van de ruimtes in de door jullie gekozen fragmenten. Ook bij deze vraag baseer je je op de uitleg hierboven.
6. Sommige literatuur- en filmcritici vinden een autogarage als plaats voor een spannende scène een beetje cliché. Wat bedoelen ze daarmee? Ben je het met hen eens? Leg je antwoord uit.

Opdracht 2

Leo, de held en de huurmoordenaar, is zeker geen lieverdje. Hij heeft veel fout gedaan in zijn leven, maar volgens Roos is hij ook een lieve opa. Maak in groepjes van vier op basis van de informatie over Leo een opsporingsbericht zoals bij het programma *Opsporing Verzocht*.

Jullie filmpje bevat de volgende onderdelen:

1. Presentator die vertelt naar wie de politie op zoek is en wat de misdaden van die persoon zijn. Dit deel spelen jullie zelf.
2. Filmpje waarin de misdaden getoond worden. Hiervoor kun je de gekozen fragmenten uit films uit de vorige opdracht gebruiken. Bij dit deel is geen geluid te horen.
3. Voice-over bij het filmpje. De stem legt uit wat er te zien is op het filmpje. Ook dit deel spelen jullie zelf.

Belangrijk: Leo heeft duidelijk twee kanten. Laat die ook goed in jullie opsporingsbericht zien.

Opdracht 3

Bereid een klassengesprek voor waarin de volgende vraag centraal staat:

Moet Nederland zorgen voor een betere oplossing dan pleegouders als kinderen niet meer bij hun ouders kunnen wonen?

- Zoek hiervoor informatie op over pleegouderschap in Nederland. Wat gaat goed en wat gaat niet zo goed?
- Zoek daarbij passende voorbeelden uit het fragment of boek. De voorbeelden moeten gaan over Roos en haar (pleeg)ouders.